

Aneb - stejný pes, stejná noha, jiné místo a o několik týdnů později = jsme v tom zas. Ano ano, Rumíček má zase pořezanou nožičku. Byli jsme se v pinděli koupali - tedy já ne, jsem cimprdlína, takže do té nádrže nevlezu i když voda nevypadá špatně. Leč jest tam mohutná vrstva bahna obsahující asi mnoho různých věcí. Což se právě ukázalo i v to pondělí.

Rumíček hópнул do vodičky pro balonek a při jakési taneční otočce najednou vylítnul z vody, jak když ho kousne krokodýl. Leč to u vižly, kterážto je na sebe tak jako obecně opatrnější jedinec, není nic divnýho. Ešus taky naprosto nesnášel, když se o něj ve vodě něco otřelo. Od koho to tak asi jako mohl chytit vůbec nevím ☐ . Co vím ale jistě je, že jsem se právě těšila, že budu mít ve vodě sparingpartnera, kterýžto mi bude z dosahu plašit všemožné podvodní obyvatele, jenž mě při pobytu v tmavé vodě lehce stresují ☐ . A představa, že se o mě otře ryba mi, ač dobrýmu plavci, lehce může způsobit újmu na životě. Nu tehdy se nezdařilo, byli jsme na to prostě dva ☐ . Doteď máme s Brtníkem oba v živé paměti příhodu s větví.

Ešíno plaval s vášnivým zaujetím pro balonek, či aport a nezaregistroval pod vodou plující větev, když se vracel se stejným nadšením zpátky, milá větev se o něj otřela. TY VOČI!!! ☐ ☐ Měl je asi dva metry nad hladinou a následně s asi dvouvteřinovým zpožděním ty oči následoval a téměř nad tou hladinou levitoval. Jsme hajzlíci, takže jsme se tam oba mlátili smíchy. Ode mne to bylo o to hnusnější, že sama vím, jaký to je nepříjemný. Brtník neřeší, zas ale o to větší cynik je.

No každopádně, vzhledem k tomu, že Rumíček stál na všech čtyřech packách a nezdálo se, že by mu ten krokodýl něco ukousnul, hodila jsem balonek zase do vody. A to i proto, že pokud se o něco štrejchnul a do té vody se mu nechtělo (jakože nechtělo), tak aby si to nezafixoval, ale aby zjistil, že se nic neděje. Balonek jsem hodila záměrně jen kousek od břehu, aby to měl snadný. Trochu jsem ho musela podpořit, nechtělo se mu. Ale pro balonek došel.

Jeenže to už koukám - krev?? Jo! Krev ☐ . Takže už žádněj balonek, vyndala jsem kapesník, krev zasušila a šli jsme dom. Rumíček pod dozorem, bez balonku, ale ťapal pěkně, kulhal jen neznatelně a krev žádná. Ani doma ne. Jen občas zvedal pacinku, jako že "Jsem chudáky, podívejte, pofoukejte!" a zdatně toho chtěl zneužívat při svých pokusech o sexuální harašení s Talířovou. Páč se vždycky přišamrdačil, coby nebohej postiženej, aby byl pomudlán a

mudlán a náááásledně mohl vysublimovat za Flekama a sexem. Což mu teda nevyšlo, byl prokouknut coby skleněná lahev od mlíka a měl po hehe.

Každopádně jsme to nijak výrazně neřešili. Ale dneska ráno koukám - páč na něj koukám furt - že ten prďola malej zrzavej kulná nějak víc. O malinko jenom, ale podle mě o trochu víc prostě. Zkusila jsem hodit balonek - žádná sláva. Ale jinak venku fordil čuchal a čuchal a čůůůůuchal, protože nejen Talířová si rozjela hárání. Nějaká fešanda z okolí jí zdatně sekunduje a všechny psy tím totálně rozhazuje. Asi sexbomba největší nějaká ☐ .

Doma jsem je prohodila a vyvedla ven Fleky. Ty už měly za sebou ranní venčení s páníkem, takže my šly hlavně trénovat. A že toho dneska bylo. Byla vzorovaná, když jí otravoval opět volně ložený neposlušný kokr a dala mu na budku. Já jsem k tomu dodala ještě komentář pro majitele a šly jsme dál. Za chlebem (bez vody a soli) ☐ . Při venčení Rumíčka jsem narazila na velké kusy chleba u posledního paneláku, tak jsem tam zamířila. Neb chléb náš vezdejší, stejně jako další pečivo jest Talinky vášeň veliká. Vzhledem k tomu, že stále je na vodítku, šlo nám to cvičení poměrně hezky, sama už se otáčí, že jako "Jááá si neberůůů, nenenene! Vidíš to? " ☐ Jen u toho zpravidla předchází to první natažení vodítka. A to u každého volně loženého kousku. I kdyby od sebe ležely dva centáky. Tak pro ten první to platí, pro ten druhý ešče ne. To až potom ☐ ☐ . Jednou mě z ní trefí. Pak jsme si ještě potrénovaly pozornost u lidí nastupujících do auta. Pán byl na vozíku, takže to jsme taky zařadily do programu, že to není nic speciálního, naopak normální situace. Doplnily jsme to o poslušnost (tam to trochu kulhalo ☐) u malého krysaříka a celé jsme to završily krásným chováním u holuba v louži.

A když jsme došly dom, ležel na pelíšku malý zrzavý melancholik. Rumíček tam nebyl. Pobídku, aby šel bydlet k sobě jsem musela zopakovat několikrát, ani zvednout se chudera nemohl (či nechtěl). Odešel pak do kuchně, tam s sebou buchnul na pelíšek a zmalomyslněl. Pevně doufám, že jest to následek háravých procesů a nebudeme muset valit obratem k panu veterináři. On je sice fajn, Rumíčka velmi oblíbuj, ale často tam bejt teda nemusíme ☐ .